

A Game of Thrones

Conflicte laboral entre operaris i Fira de Barcelona

|| Jesús Martínez

Quaranta-set premis Primetime Emmy ha guanyat *A Game of Thrones* (HBO, 2011).

Les quatre primeres temporades de les vuit que té la sèrie ja estan a la videoteca del rei d'Espanya, Felipe VI; les hi va regalar el líder d'Unides Podem, Pablo Iglesias, en una recepció, al 2015.

Potser un dels atractius perquè aquestes aventures fantàstiques hagin estat vistes per milions d'espectadors sigui la quantitat de personatges truculents, trepadors i malvats que la protagonitzen. Del reietó psicòpata Joffrey Baratheon a la manipuladora Cersei Lannister. A quin pitjor.

En el conflicte laboral entre Fira de Barcelona («Referent internacional») i el Sindicat de Riggers («Support local strike») és fàcil intuir algun episodi de *A Game of Thrones*.

Els riggers són els operaris tècnics en el món de l'espectacle. En anglès, *rigger* significa mecànic i aparellador. Podem dir que posen en ordre el velam de qualsevol concert o actuació que inclogui aparells. D'un *show* amb Rihanna (*Ocean's 8*) a la presentació del nou iPhone en l'Apple Store de Nova York. Els riggers, per aire i per terra, armen i desarmen, com la quadrilla d'obrers que va construir el pont Verrazano-Narrows entre Brooklyn i Staten Island, odissea que va copsar el reporter Gay Talese a *The Bridge*.

La Fira de Barcelona és, segons la seva pàgina corporativa, «un consorci format per l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i la Cambra de Comerç de Barcelona, que combina la titularitat pública amb una gestió empresarial autònoma».

Simplificant, Fira seria el peix gran, ja que mou més de dos mil sis-cents milions d'euros per any. I els riggers, el peix petit, 55 xavals amb contractes fixos discontinuus de quatre dies, i actualment a l'atur.

«L'11 d'abril de 2017 vam crear el sindicat per protegir-nos, perquè les condicions laborals en què treballàvem cada vegada eren pitjors. Demanàvem allò bàsic: dietes, descansos, poder agafar baixes si quèiem malalts... Bàsic. A més, en realitat treballàvem com a falsos autònoms. Però, per part de l'empresa, no hi ha hagut resposta. Ara estem al carrer, des de l'agost», explica David Pontnou (Barcelona, 1980), un noi sanot amb la barba de Hemingway abans d'emblanquir, amb un sentit del deure arrelat en l'educació cívica de les escoles públiques a les que va assistir i amb braços capaços de controlar els motors dels estands d'Huawei, el gegant asiàtic de telefonia mòbil.

El sindicat va néixer amb aquesta idea: «SDR-Sindicat de Riggers és una organització professional d'àmbit estatal que defensa els drets dels tècnics del món de l'espectacle».

«Nosaltres, una plantilla d'unes setanta persones, *curràvem* per a l'empresa UTE

► Protesta del sindicat de Riggers a la Plaça Sant Jaume.

C CRÒNICA

[unió temporal d'empreses] Rigging, que el 2015 va guanyar la licitació de la Fira de Barcelona per al muntatge i el desmuntatge d'espectacles, del Mobile World Congress a Hostelco», explica David, carregat de paciència per fer arribar la seva veu a qualsevol racó de la ciutat. «Al juliol, aprofitant la celebració del Sónar [festival internacional de música avançada], ens declarem en vaga, i els mitjans es van fer ressò de les nostres demandes. En el fons, no demanem diners, sinó que es garanteixi la subrogació de contractes, mantenir els llocs de treball dels companys.»

Finalment, Fira de Barcelona va trencar amb UTE Rigging i tots es van anar al carrer.

En un comunicat que van pujar al seu web, el 26 de juliol, s'addueixen «raons tècniques»: «Fira de Barcelona ha decidit retirar, per raons tècniques, la licitació del servei de muntatge en altura dels esdeveniments que se celebren en els recintes firals...».

Segons David Pontnou i la resta de treballadors, la veritat és una altra: «En realitat, ja estàvem sentenciats de mort un cop havíem constituït el sindicat, per rebels. Ells no volen que ens organitzem, no volen parlar de millores o reivindicacions. És una espècie de càstig. El missatge

és: "qui es fiqui amb nosaltres s'até a les conseqüències".

Aquest reporter ha contactat amb Fira de Barcelona. Sense resposta.

Aquest reporter ha contactat amb les tres branques de la Fira, «entitat de naturalesa pública» segons l'article 1 dels seus estatuts, entitat que paguem entre tots: no contesta l'Alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona («Ciutat democràtica»); no contesta el Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat («Transparència Catalunya») i sí contesta Cambra de Comerç de Barcelona per dir que no contesta («Doing business»).

Plou sobre mullat.

«No m'estranya que no et contestin.

Fira de Barcelona mai va seure amb els nostres representants sindicals. Per a ells no som treballadors, sinó *col·laboradors*, subcontractats, igual que ocorre en Glovo amb missatgers que també són falsos autònoms», dedueix David, del Sindicat de Riggers.

Els divendres a les sis de la tarda, a Via Laietana, els riggers es reuneixen amb els *riders* (repartidors) i les *kellys* (senyores

de la neteja), una conjunció d'estrelles de la precarietat en la Via Làctia del capitalisme salvatge.

«Barcelona ja s'ha convertit en un parc temàtic, i el que té diners vol més diners. Nosaltres només volem seguir treballant, ni tan sols demanem pujar de sou. I ells, que guanyen milers de milions, no només ens diuen que no sinó que ens fan fora», liquida David Pontnou, amb quinze anys d'experiència en el sector, entre bigues, bombetes i cables d'acer.

Titular del 14 de desembre passat: «Fira de Barcelona bat rècords i arriba als 210 milions d'euros d'ingressos el 2018».

Per ara els riggers han redactat un manifest que porta per lema: «Per a un futur laboral digne, ¡seguim lluitant!».

Un dels seus punts és «la fi de les neveres». Tètric. Esgarrifós. Ni el guionista i escriptor George R. R. Martin, que ha inspirat *A Game of Thrones*, hauria ideat tanta maldat: «La nevera és el lloc on t'envien perquè estiguis calladet. I aquí fa molt de fred. És a dir, que als contestataris no els trucaran per treballar mai més».

El fred gèlid que hi ha Més Enllà del Mur. ■

PERSIAUTO

Modur & Blinds

Especialistes en:

- Instalación y reparación de persianas
- Persianas Gradhermetic
- Aluminio
- Mosquiteras
- Toldos
- Motorización de persianas y puertas de local comercial o tiendas

info@persiauto.com

www.persiauto.com

Telf: 935196060

C/ del Foc, 114 08038 Barcelona